

Egyleti élet.

Mélyen tisztelt Igazgató ur!

A hideg északi szél sivitva, zugva süvölt, majd böszülten zug és tombol. Irt, pusztít mindent a mit utjában talál. A fák nyöszörögve hajlanak meg előtte, a sötét, borult égen a fellegek örült gyorsasággal üzik, hajtják egymást.

Az irtózatos vihar háztetőket szakít, házakat rombol le, az ember ijedten huzódik vissza lakásába, leülve a kandalló vigan pattogó tüze mellé s a megelégedés, az édes nyugalom érzetével mosolyog a téli vihar sikertelen erőlködésén.

Oh, mily boldogok azok, kik a szabad természet e vad kitörései elől meg vannak védve, kik a nagyváros szélvédett utczáin alig vesznek tudomást a természet kitöréseiről. Boldogok talán azért is, mert nem tanui a viharnak, mely rossz ablakaimat oly dühösen rázza, hogy azoknak zörgése elkergeti az álmot a szememből. A jeges eső cseppjei kísértetiesen koczognak az ablakok tábláin, a házörző eb ijedten vonyít, nyöszörög. Az éjjeli bagoly rémes huhogásától könnyű borzadás fut végig rajtam.

Fájdalmasan gondolok arra, hogy mily más a városi élet, ehhez a zord magányhoz, melybe önként száműztem magam. Ilyen az ember! Folyton újabb és újabb vágyak lepik el. Az élet küzdelmei már kifárasztottak, a méltatlan megalázó bánásmód embertársaim részéről elkeserített, s most pihenve új erőt kívánok meríteni a létért való nagy küzdelemhez. De itt sem honol a nyugalom.

Künn a vihar időről-időre megujul, tombol dühöng. Eszembe jutnak a természet mostohái, az erdő madarai. Mily nehéz küzdelmet kell nekik vívniok a tél zord napjai alatt, azért a nyomorult életért? Most már nem panaszkodom a sors mostohasága miatt.

A vihar elmúlt, csikorgó hideg van, lépteim alatt csikorog a keményre fagyott hó. Az erdő madarai leküzdve félelmöket, házámhoz közelednek, itt gyülekeznek, hogy el-elkapjanak egy eldobott szemet. A hideg, az éhség hozta őket házám udvarára.

A sármány egészen az ajtóig közeleg, a veresbegy, az örökké élénk és vidor czinke szomoruan hallatja hangját. A verebek egészen ellepik udvaromat.

Három év óta nyujtom ilyenkor e szegény teremtményeknek az első segítséget, hogy az éhhaláltól mentsem meg őket.

Később élénkebb lesz az élet udvaromon, térdig érő hóban jönnek a kis iskolások, a ki még nem bírja az utat, azt az apja a hátán hozza, de mégis itt van. Az állatvédőegyesület ocsujából, majd mindegyik szór egy-két marékkal a madáretető állványra. S mily öröm fogja el kis szivecskáját annak láttára, hogy a madarak az ő szórta magot is eszik.

Lehetnek, kik ezen állításomért szentimentalizmussal fognak vádolni. Csak a rideg gondolkozók tehetik ezt. A ki a gyermeki lélek kiművelésével, a szív érzelmeinek, nemesítésével foglalkozik, a ki az erkölcsi fejlődésnek irányt szab, az igazat fog nekem adni abban, hogy az érzelmek e megnyilatkozásában, a «Jó szív» tünik ki. Ily eredmény, pedig minden nevelőnek büszkeségére válik.

Ezen kiváló eredményben, az erkölcsi élet eme helyes irányításában nagy része van az «Országos állatvédő egyesület»-nek, mely egyesület midőn az állatvédelmi eszméknek csinál propagandát, tulajdonképpen az emberi szív érzelmeire hat nemesítőleg.

Fogadja az egyesület egy szerény néptanító háláját és elismerését, ama tevékenységeért, hogy a köznevelés terén a néptanító és nevelő munkásságát ily hathatósan támogatja.

Budapest-Zugliget, 1894. december 9-én.

Eperjessy István.

1895-ös naptárunkról. Az idej naptárunkat ingyen szétosztottuk és pedig:

1000	példányban	a vidéki tanitóságnak a kultusministerium utján.
500	«	a földmivelési, szőlőszeti, erdészeti iskoláknak.
1400	«	tagjainknak.
200	«	a védnökünk uradalmaiban.
350	«	a budapesti középtanodák, gymnasiumok és reáliskolák tanárainak.
150	«	az egy- és kétfogalu bérkocsis és a nagyfuvarosok ipartársulatainak.
100	«	a közuti vaspályatársaság kocsisainak.
50	«	az önkéntes tűzoltóságnak.
50	«	a városi «
50	«	a városi tisztviselőknak.
100	«	a jutalmazottaknak.
50	«	készletben.

Állatvédelmi folyóirataink. Egyletünk a legjelesebb folyóiratokkal részint csereviszonyban van, részint járátja azokat. Így 1. «*The Animal World*» a londoni állatvédő egyesületnek havi képes folyóirata. 2. «*Der Thier- und Menschenfreund*» a vivisektio legyőzésére alakult nemzetközi egyesület havi közlönye Drezdában. 3. «*Wiener Thierfreund*» a bécsi egylet havi folyóirata. 4. «*Der Anwalt der Thiere*». A rigai nőegyesületnek havi közlönye. Sajnos, hogy ezen legjobb és legjelesebb folyóirat az idén csak negyed-